

Cum să fii „pământ roditor”? Având inima curată și bună: Patriarhul Daniel despre Pilda Semănătorului

Cam o pătrime dintre toți oamenii care ascultă cuvântul lui Dumnezeu îl fac roditor în virtuți și fapte bune, a spus duminică Patriarhul Daniel vorbind despre Pilda Semănătorului.

Preafericirea Sa a spus că această parabolă este singura pe care Mântuitorul Însuși o și explică apoi și-a concentrat omilia sa pe modul în care omul devine „pământ” bun și roditor.

„Această categorie a oamenilor, numiți de Hristos «cei cu inimă curată și bună», sunt sfinții”, a explicat Părintele Patriarh.

Inima curată

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a precizat că în această parabolă, dar și în alte locuri din Scriptură inima este înțeleasă nu ca organul care pulsează sângele în corp, ci este „centrul spiritual al persoanei în care se unește gândirea cu simțirea și cu voința omului”.

„Inima curată este inima sinceră și smerită, fără viclenie, fără dedublare și fără mândrie”, a continuat Patriarhul amintind că „Fericiți sunt cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5:8).

„De aceea, sfinții părinți care s-au nevoit în pustie cu postul și rugăciunea, cu osteneli și privegheri au căutat mai întâi curăția inimii”.

Preafericirea Sa a evidențiat aici mișcarea isihastă care a început să se manifeste în secolul 4 și a amintit că în secolul 14 Sfinții Grigorie Palama și Grigorie Sinaitul au explicat importanța isihasmului, iar în secolul 18 mișcarea a fost reluată în Athos și în Moldova, unde s-au adunat aproape 1000 de călugări de neamuri diferite sub călăuzirea Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț.

„Mișcarea isihastă este împlinirea în istorie a acestei fericiri pe care Mântuitorul a

anunțat-o încă la începutul activității mesianice”.

„Rugăciunea «Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!» a fost și este cea mai eficientă rugăciune pentru curățirea inimii de gânduri pătimase, egoiste, viclene”.

Inima bună

„Inima curată despre care vorbește Mântuitorul este un program duhovnicesc pentru toată viața, nu o simplă metaforă sau simbol. Este starea sufletească de sinceritate și de maximă receptivitate la primirea cuvântului lui Dumnezeu și la întâlnirea cu El în rugăciune”.

Dar nu e suficient ca omul să aibă inima curată, ci și bună.

„Unii sunt evlavioși și zgârșiți”, a spus Părintele Patriarh.

„Nu e suficient ca omul să aibă inimă curată, să fie sincer, ci trebuie să fie și milostiv, să aibă inimă bună. Inima curată și bună este idealul vieții creștine”.

Rodirea întru răbdare

Rodirea, însă, se face întru răbdare.

„Cei care s-au nevoit zeci de ani pentru a-și curăți inima și pentru a o face bună sau milostivă au avut o răbdare deosebită care în ea însăși o rodire a prezenței Duhului Sfânt în inimi. Cei mai răbdători au fost sfinții martiri sau mucenici, care au păstrat credința puternică în Hristos și au răbdat chinuri și suferințe mai presus de înțelegere. Prin răbdare ei au biruit pe chinuitori, pentru că n-au răspuns la răutate cu răutate”.

„Deci, virtuțile se cultivă întru răbdare: întru răbdarea despătimirii, în răbdarea curățirii minții”.

Revenind la rugăciunea isihastă, Patriarhul Daniel a subliniat că ea se mai numește „rugăciunea minții și a inimii sau a coborârii minții în inimă, a unirii gândirii cu simțirea și cu voința”.

„Prin rugăciune se adună omul, se adună laolaltă gândirea, simțirea și voința și omul devine templu al Duhului Sfânt”, a concluzionat Părintele Patriarh.

Patriarhul Daniel a participat duminică, 16 octombrie, la Sfânta Liturghie în Paraclisul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” de la Reședința Patriarhală.

Image not found or type unknown

Foto reprezentativă: © Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro